

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **P.B.**

skazanego za popełnienie przestępstw z art. 280 § 2 k.k. i innych,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 września 2020 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt
II AKa (...) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 17
października 2017 r., sygn. akt VI K (...)
na podstawie art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. (*a contrario*)

postanawia:

- 1. oddalić wniosek o wznowienie postępowania;**
- 2. zasądzić na rzecz adw. J. S. M. , Kancelaria Adwokacka w W.,
kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt
groszy), w tym 23 % VAT, za sporządzenie wniosku o wznowienie
postępowania.**
- 3. zwolnić P. B. od ponoszenia kosztów postępowania
wznowieniowego;**

UZASADNIENIE

P. B. wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 października 2017 r., sygn.
akt VI K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3
lipca 2018 r., sygn. akt II AKa (...) został skazany za popełnienie kilku

przestępstw, za które wymierzono mu kary jednostkowe oraz orzeczono karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast został on uniewinniony od zarzutów popełnienia trzech przestępstw, a tym dwóch na szkodę K. S. . Kasacja obrońcy skazanego, postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2019 r., sygn. IV KK 32/19 została oddalona jako oczywiście bezzasadna.

Skazany złożył do Sądu Najwyższego osobisty wniosek o wznowienie postępowania oraz złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy. Zarządzeniem z dnia 19 maja 2020 r. został P. B. wyznaczony obrońca z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania. W sporządzonym wniosku o wznowienie, wyznaczona obrońca, powołując się na przesłankę z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., wniósł o:

„wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. , VI Wydział Karny z dnia 27 października 2017 roku w sprawie o sygn.. akt VI K (...) oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...), II Wydział karny, z dnia 3 lipca 2018 r. (sygn. akt II AKa (...)) utrzymującym w mocy w/w wyrok Sądu Okręgowego, z uwagi na fakt, iż prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w C. , II Wydział Karny, z dnia 9 maja 2019 roku (sygn. akt II K (...)) uznano, iż K. S. będąc przesłuchiwaną jako świadek w sprawie PR Ds. (...) (następnie VI K (...)), zeznała nieprawdę co do okoliczności kierowania przez P. B. gróźb karalnych na szkodę J. K. , co niewątpliwie ma bezpośredni wpływ na treść orzeczenia, zgodnie z którym w pkt 7 wyroku Sądu Okręgowego, skazany został uznany winnym popełnienia zarzucanego mu czynu na szkodę J. K. w tym kierowania względem niej gróźb karalnych”.

Wskazując na powyższe, obrońca wniosła o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i uniewinnienie skazanego P. B. od zarzucanego mu czynu z pkt IV wyroku Sądu I instancji oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w zakresie czynów opisanych w pkt IV wyroku Sądu Okręgowego.

Prokurator Prokuratury Krajowej w W. w pisemnej odpowiedzi na wniosek wniosła o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego P. B. o wznowienie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia. Nie ma więc wątpliwości, że warunkiem wznowienia *propter falsa* jest popełnienie przestępstwa, następnie ustalenie faktu jego popełnienia, i w końcu przesądzenie, że popełnione przestępstwo miało wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia kończącego prawomocnie postępowanie (zob. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2020 r., I KZP 12/19, Lex nr 2987226). Z treści natomiast art. 541 § 1 k.p.k. wynika, że czyn o którym mowa w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z przyczyn wskazanych w art. 17 § 1 pkt 3-11 lub art. 22 k.p.k.

Wniosek obrońcy skazanego P. B. tylko pozornie spełnia kryteria podstaw wznowienia. Obrońca we wniosku odwołała się do prawomocnego skazania K. S. , która wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 maja 2019 r., sygn. akt II K (...), została skazana za złożenie fałszywych zeznań, co do okoliczności kierowania przez P. B. gróźb karalnych na jej szkodę oraz na szkodę J. K. , tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 121 § 1 k.k. w zw. z art.

11 § 2 k.k. (k. 25). Obrońca nie dostrzegła jednak, że okoliczności, na które powołuje się obecnie, był dobrze znany orzekającym w sprawie sądom. K. S. na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2017 r. (k. 778v i n., t. XII) wyjawiała bowiem okoliczności złożenia obciążających tego skazanego zeznań. Jak wynika natomiast z uzasadnienia Sądu Okręgowego argumentacja ta miała wpływ na uniewinnienie P. B. od zarzutów popełnienia czynów z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. właśnie na szkodę K. S. (czyny V i VI aktu oskarżenia).

Prawomocne skazanie K. S. za składanie fałszywych zeznań pozostaje natomiast bez wpływu na treść rozstrzygnięcia Sądu I instancji zawartego w pkt 7 wyroku, a dotyczącego czynu z punktu IV aktu oskarżenia, tj. przestępstwa znęcania się fizycznego i psychicznego nad J.K.. Podstawą ustaleń faktycznych w tym zakresie były zeznania pokrzywdzonej, a tylko pomocniczo zeznania K. S. . Jak wynika z pisemnych motywów wyroku Sądu I instancji, zeznania pokrzywdzonej korespondowały z innymi dowodami, w tym z zeznaniami interweniujących policjantów, pracownika MOPS oraz dowodami z dokumentów. W sprawie natomiast nie ujawniono okoliczności mogących sugerować, aby J. K. chciała bezpodstawnie obciążyć P. B. (k. 1189v). Zeznania tego świadka podlegały kontroli instancyjnej przez Sąd Apelacyjny, który podzielił w pełni ocenę tego źródła zaprezentowaną przez Sąd I instancji (k. 1459, XVI).

Stanowiska Sądów o wiarygodności zeznań pokrzywdzonej, nie podważa wreszcie argument obrońcy o toczącym się przeciwko J. K. postępowaniu przed Sądem Rejonowym w C. o sygn. akt II K (...), albowiem jak wynika z ustaleń, postępowanie w tej sprawie nie zakończyło się i jest w toku. Jak słusznie zauważyła w pisemnej odpowiedzi na wniosek prokurator, nawet stwierdzenie, iż w związku z postępowaniem karnym dopuszczono się przestępstwa, nie jest wystarczającym warunkiem wznowienia postępowania,

skoro w odpowiedni sposób nie wykazano bezpośredniego wpływu tej sytuacji na treść wydanego w sprawie orzeczenia.

Wniosek obrońcy o przyznanie wynagrodzenia znajduje uzasadnienie w § 17 ust. 4 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18).

Z tych względów i wobec braku podstaw do uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.